

1. Ẩn dụ về Tiệc cưới

Ma-thi-ơ 22: 1-14

Những câu chuyện ẩn dụ của Chúa Giêsu

Câu hỏi khởi động: Giới thiệu bản thân bằng cách lấy một thứ gì đó ra khỏi ví mô tả điều gì đó về anh em và gia đình của mình.

Câu hỏi khởi động thay thế [dành cho một nhóm quen biết nhau]: Anh em đã bao giờ đi dự đám cưới chưa? Chia sẻ một kỷ niệm mà kỷ niệm đó vui, độc đáo, lãng mạn hoặc điều gì đó đã nói với anh em về Chúa.

Tại sao Chúa Giêsu nói trong các ẩn dụ?

Từ *ẩn dụ* bắt nguồn từ từ tiếng Hy Lạp *parabolē*, có nghĩa là "so sánh, minh họa hoặc loại suy." Đó là một câu chuyện đơn giản được thiết kế để minh họa một sự thật tâm linh cho trí tưởng tượng của những người nghe. Một bức tranh đáng giá ngàn lời nói. Ẩn dụ là một cách chia sẻ những thực tế tâm linh sẽ vượt qua những bộ lọc trong tâm trí chúng ta ngăn cản chúng ta nhìn mọi thứ theo một cách mới. Chúa Giêsu không bỏ qua tâm trí của chúng ta, nhưng chỉ cho chúng ta cách nhìn mọi thứ qua đôi mắt của Ngài. Chúa đang mang lẽ thật của Nước Đức Chúa Trời, nhưng kẻ thù của linh hồn chúng ta tìm cách làm mù tâm trí chúng ta về lẽ thật (2 Cô-rinh-tô 4: 4). Khi các môn đồ hỏi Đấng Christ tại sao Ngài lại nói bằng những câu ẩn dụ, Ngài đáp rằng: **“bởi vì đã ban cho các ngươi được biết những điều mâu nhiệm của nước thiên đàng, song về phần họ, thì không ban cho biết. Vì sẽ cho thêm kẻ nào đã có, thì họ sẽ được dư dật; nhưng kẻ nào không có, thì lại càng luôn điều họ đã có nữa. Vậy nên ta phán thí dụ cùng chúng; vì họ xem mà không thấy, lắng tai mà không nghe, và không hiểu chi hết.”** (Ma-thi-ơ 13: 11,13). Chúa không cố gắng ngăn cản mọi người hiểu những lẽ thật thuộc linh; kẻ thù của linh hồn chúng ta là kẻ làm điều đó.

Điều mà Chúa Giêsu đã đạt được bằng cách nói trong các ẩn dụ là thách thức những ý tưởng đã định trước và đi đúng vào trọng tâm của vấn đề! Lời dạy của Ngài dành cho tất cả mọi người. Đây là một điều làm cho sự giảng dạy của Ngài rất khác biệt so với các nhà giảng tôn giáo khác vào thời của Ngài. Không quan trọng anh em thông minh đến mức nào, địa vị xã hội, tuổi tác hay giới tính của anh em là gì, Chúa đang nói chuyện với anh em! Ngài tìm kiếm phản hồi từ trái tim. Trái tim hay tinh thần của một người giống như một mặt đất lâu ngày, cứng và không được cày xới, cần phải phá vỡ trước khi hạt giống Lời Đức Chúa Trời có thể được gieo (Ô-sê 10:12). Những câu chuyện này thách thức tâm trí. Nếu trái tim của một người rộng mở để đón nhận, trái tim và ý chí sẽ được chạm tới và lay động.

Thường thì những câu chuyện ẩn dụ cần phải được suy nghĩ, nghiền ngẫm và chỉ khi trái tim của một người rộng mở để lắng nghe thì người đó mới "hiểu được". Ánh sáng tỏa sáng, và người ta nhận thức được sự thật tâm linh ẩn giấu trong lớp áo của câu chuyện hàng ngày. Tuy nhiên, có một trách nhiệm đến với con người khi họ có được sự hiểu biết về tâm linh. Đó là, khi một người hiểu được ý nghĩa của lẽ thật thuộc linh, người ta trở nên có trách nhiệm sống theo lẽ thật đó trong đời mình! Nền tảng của trái tim thường được Chúa chuẩn bị từ trước trước khi nghe hạt giống Lời Chúa. Đây là lý do tại sao Chúa thường cho phép chúng ta trải qua những hoàn cảnh khó khăn hoặc những “mùa” khó khăn trong cuộc sống của chúng ta — điều đó phá vỡ lớp đất cứng của lòng kiêu hãnh và sự chống đối công việc của Đức Thánh Linh trong lòng chúng ta.

Các câu ẩn dụ của Chúa Giê-su cũng tiết lộ tình trạng thuộc linh của chúng ta. Đây là lý do tại sao Chúa thu hút rất nhiều sự chú ý tiêu cực không mong muốn từ những người Pha-ri-si và các nhà tôn trưởng vào thời của Ngài. Chúa Giê-su sẽ kể một câu chuyện, và điều đó giống như soi gương. Người Pha-ri-si không muốn nhìn thấy tình trạng của họ trước mặt Đức Chúa Trời và cảm thấy bị sỉ nhục thay vì hạ mình. Nhiều người trong chúng ta đọc những lời này có thể nhìn lại các tình huống trong cuộc sống của chúng ta khi chúng ta bắt đầu tìm kiếm những điều vĩnh cửu sau khi trải qua một tình huống khó khăn. Chúa sử dụng nhiều công cụ theo ý của Ngài để chuẩn bị tâm hồn chúng ta đón nhận Lời của Ngài vì Ngài biết chúng ta cần gì. Hy vọng và lời cầu nguyện của tôi là, khi chúng ta học những lời này của Chúa Giê-su qua các câu ẩn dụ, con mắt của trái tim chúng ta sẽ được mở ra và Đức Chúa Trời sẽ mang lại sự phát triển thuộc linh thông qua việc hiểu những lối đi của Ngài. Các ẩn dụ dạy con cái của Ngài về “những lối đi của vương quốc Đức Chúa Trời”. Khi được mời đến bữa tiệc của Ngài, chúng ta hãy mở rộng tâm hồn và cầu xin Ngài soi sáng đường lối của Ngài cho chúng ta.

Đám cưới và bữa tiệc được chuẩn bị (Ma-thi-ơ 22: 1-14)

¹ Đức Chúa Giê-su lại phán ví dụ cùng chúng nữa, rằng: ² Nước thiên đàng giống như một vua kia làm tiệc cưới cho con mình. ³ Vua sai đầy tớ đi nhắc những người đã được mời đến dự tiệc; nhưng họ không chịu đến. ⁴ Vua lại sai đầy tớ khác mà dặn rằng: Hãy nói với người được mời như vậy: Này, ta đã sửa soạn tiệc rồi; bò và thú béo đã giết xong, mọi việc đã sẵn cả, hãy đến mà dự tiệc cưới. ⁵ Nhưng họ không đếm xỉa đến, cứ việc đi đường mình; kẻ này đi ra ruộng, kẻ kia đi buôn bán; ⁶ còn những kẻ khác bắt đầy tớ của vua, máng chưỡi và giết đi. ⁷ Vua nổi giận, bèn sai quân lính diệt những kẻ giết người đó, và đốt phá thành của họ. ⁸ Đoạn, vua phán cùng đầy tớ mình rằng: Tiệc cưới đã dọn xong rồi; song những người được mời không xứng dự tiệc đó. ⁹ Vậy, các ngươi hãy đi khắp các ngã tư, hãy gặp người nào thì mời cả đến dự tiệc. ¹⁰ Đầy tớ đi khắp các đường cái, nhóm lại hết thấy những người họ gặp, bắt luận dữ lạnh, đến nổi trong phòng đầy những người dự tiệc. ¹¹ Vua vào xem khách dự tiệc, chợt thấy một người không mặc áo lễ, ¹² thì phán cùng người rằng: Hỡi bạn, sao ngươi vào đây mà không mặc áo lễ? Người đó làm thinh. ¹³ Vua bèn truyền cho đầy tớ rằng: Hãy trói tay chân nó lại, và quăng ra ngoài nơi tối tăm, là nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng. ¹⁴ Bởi vì có nhiều kẻ được gọi, mà ít người được chọn. (Ma-thi-ơ 22:1-14).

Câu chuyện kể về một vị vua chuẩn bị tiệc mừng đám cưới cho con trai mình và cho những người sẽ nghe lời mời đến. Tiệc cưới, bữa tiệc hoặc bữa tối này tượng trưng cho những gì đang chờ đợi ở phía trước dành cho những người đã nhận công việc của Đấng Christ trên thập tự giá để trả cho món nợ tội lỗi của họ. Sứ đồ Giăng cũng viết về thời gian sắp tới dành cho những tín đồ chân chính theo cách này:

⁸ Nàng được cấp cho vải gai mịn, sáng và sạch để mặc. Vải gai mịn là những việc phước đức của các thánh đồ. ⁹ Rồi thiên sứ ấy nói với tôi, “Hãy viết: Phúc cho người nào **được mời đến dự tiệc cưới Chiên Con!**” và thiên sứ tiếp, “Đây là những lời chân thật của Thượng Đế.” (Khải Huyền 19:8-9).

Những người được mời sẽ được cấp quần áo để mặc, quần áo được mô tả là hành động chính trực. Chúng ta không nên nghĩ trong một phút rằng chúng ta nên làm việc chăm chỉ để được mời. Không,

vị trí của chúng ta tại bàn đó là hoàn toàn miễn phí và là món quà do Thượng đế ban tặng. Tuy nhiên, một khi chúng ta nhận được ân điển của Đức Chúa Trời và tin vào phúc âm của Đức Chúa Trời, chúng ta được thay đổi và biến đổi để giống như Chúa Giê-su nhờ công việc của Đức Thánh Linh ngự. Chúng ta được bảo đảm trong mối quan hệ yêu thương với Đấng Christ để phụng sự Ngài và làm việc lành để tôn vinh Ngài: “**Vì chúng ta là việc Ngài làm ra, đã được dựng nên trong Đức Chúa Giê-su Christ để làm việc lành mà Đức Chúa Trời đã sắm sẵn trước cho chúng ta làm theo.**” (Ê-phê-sô 2:10).

Khi nghĩ đến công việc chuẩn bị cho bữa tiệc này, chúng ta thường nghĩ đến bàn ăn được dọn sẵn và thức ăn trên đó, nhưng tôi tin rằng điều đó còn có ý nghĩa cao cả hơn thế. Công việc chuẩn bị của Đức Chúa Trời là trong cuộc sống của những người được mời và chọn để ở đó. Chúa Giê-su phán rằng, “**Các người hãy theo ta, ta sẽ cho các người nên tay đánh lưới người.**” (Ma-thi-ơ 4:19). Khi chúng ta đến với Ngài và đi theo Ngài, Ngài **sẽ biến chúng ta** thành những gì Ngài đã kêu gọi chúng ta trở thành và thực hiện. Trong trường hợp của môn đồ, đó là biến họ thành những tay đánh lưới người.

Nếu anh em thuộc về Ngài, Đức Chúa Trời đang làm việc trong anh em, để biến đổi anh em thành hình ảnh của Ngài (Ga-la-ti 4:19). Mặc dù có một bữa tiệc thực sự tại lúc cuối nhưng bức tranh bữa tiệc lại diễn tả mối quan hệ thân thiết gắn bó. Để tận hưởng một mối quan hệ như vậy, chúng ta không cần phải đợi đến cuối tuổi. Nếu tôi yêu cầu hỏi anh em mô tả một trong những khoảng thời gian tuyệt vời nhất trong cuộc đời của anh em, nhiều người trong số anh em sẽ mô tả khoảng thời gian gia đình thân thiết cùng nhau dùng bữa bên bàn ăn. Cùng nhau dự tiệc là một hình ảnh của sự thân mật trong thánh thư. Chúa Giê-su phán rằng,

Này, ta đứng ngoài cửa mà gõ. Nếu ai nghe tiếng ta mà mở cửa cho, thì ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với ta. (Khải Huyền 3:20 Nhấn mạnh tôi).

Chúa Giê-su đang phán rằng, đối với tất cả những ai nghe tiếng gọi và mở lòng, Ngài sẽ đến và tận hưởng mối quan hệ mật thiết gần gũi với họ, điển hình là việc ngồi quanh bàn và dùng bữa với Ngài.

Lời mời dự đám cưới (Câu 3-4)

³ Vua sai đầy tớ đi nhắc những người đã được mời đến dự tiệc; nhưng họ không chịu đến.

⁴ Vua lại sai đầy tớ khác mà dặn rằng: Hãy nói với người được mời như vậy: Này, ta đã sửa soạn tiệc rồi; bò và thú béo đã giết xong, mọi việc đã sẵn cả, hãy đến mà dự tiệc cưới.

Vào thời Chúa Giê-su ở Trung Đông, những người có những người hầu sẽ gửi một lời kêu gọi hoặc lời mời chung để tất cả mọi người tham dự tiệc cưới mà họ đang chuẩn bị. Ngày sẽ được thiết lập nhưng không phải là thời gian. Câu ba của đoạn dẫn trên nói rằng các đầy tớ đã được phái đến tất cả những người đã được mời (nghĩa là trong quá khứ).

Anh em sẽ coi ai là những người hầu đầu tiên được cử đến để chào mời những người đến dự lễ?

Tất cả những người dân thường đến sớm; họ muốn chia sẻ niềm vui hạnh phúc của nhà vua tại lễ kết hôn của Con trai Ngài. Những vị khách quý hơn sẽ đợi những người hầu của vua đến và nói

với họ khi tất cả đã sẵn sàng. Sự cân nhắc này về phía nhà vua sẽ không lãng phí thời gian cho những vị khách quý tộc hơn. Họ có thể đến ngay khi buổi lễ bắt đầu. Nhưng tôi tớ đầu tiên được phái đi có thể đại diện cho chức vụ của Giăng Báp-tít, và sau đó là Chúa Giê-su, (Ê-sai 42: 1), chính Chàng Rể.

Câu ba cho chúng ta biết rằng sự phản hồi không phải là không thể đến, mà là không muốn đến. Hãy chú ý đến sự ân cần trên một phần của nhà vua. Khi những người hầu đầu tiên nhận được sự từ chối từ những vị khách không đến, nhà vua sai tôi tớ của Ngài lần thứ hai, “**Vua lại sai đầy tớ khác mà dặn rằng: ‘Hãy nói với người được mời như vậy: Đây, ta đã sửa soạn tiệc rồi; bò và thú béo đã giết xong, mọi việc đã sẵn cả, hãy đến mà dự tiệc cưới.’** (Ma-thi-ơ 22: 4).

Anh em đã nghe lời mời của Đức Chúa Trời trong cuộc đời mình qua những cách nào? Anh em có thể nghĩ lại một trường hợp cụ thể hoặc các hoàn cảnh khi mà anh em đã biết về sự kêu gọi của Ngài không? Đức Chúa Trời đã sai tôi tớ Ngài đến với anh em bao nhiêu lần?

Hãy nghĩ đến chi phí mà vị vua của vũ trụ đã bỏ ra để chuẩn bị cho loài người được đoàn tụ với chính Ngài — thậm chí đến cái chết của Chính Con Ngài trên thập tự giá để đền tội cho mọi người. Anh em có nghĩ rằng Ngài sẽ cảm thấy bị xúc phạm với sự từ chối lời mời của các tôi tớ Ngài không?

Sự xúc phạm hoặc Sự sỉ nhục của nhà vua

Những người hầu thứ hai sẽ tượng trưng cho ai và phản ứng trong lịch sử là gì?

Tôi tin rằng những đầy tớ thứ hai được cử đi đại diện cho các sứ đồ và các môn đồ khác đã mang phúc âm từ Giê-ru-sa-lem đến các vùng xa xôi của Giu-đê và Sa-ma-ri. Những lời bào chữa nửa vời đã đáp lại lời đề nghị tình yêu của Đức Chúa Trời:

⁵ “Nhưng họ không đếm xỉa đến, cứ việc đi đường mình; kẻ này đi ra ruộng, kẻ kia đi buôn bán; ⁶ còn những kẻ khác bắt đầy tớ của vua, mắng chửi và giết đi.

Chúa Giê-su đang chia sẻ những lời của dụ ngôn này trong chính khu vực đền thờ. Xung quanh Ngài là các nhà tôn trưởng đã chống lại những lời nhân từ của Ngài. Ngài đã chia sẻ hai ân dụ trước ân dụ về tiệc cưới (Ma-thi-ơ 21: 23-46). Những lời của Ngài về những lời bào chữa của họ có lẽ đã đốn tim vì những câu chuyện ẩn dụ mà Ngài đã nói đang đi quá gần đến mốc.

Thông thường ngày nay, những tuyên bố và sự kêu gọi của phúc âm bị gạt ra xa vì nhiều lý do khác nhau. Ví dụ, một số người đặt công việc kinh doanh và cuộc sống của họ lên trên những vấn đề của trái tim. “Tôi quá bận,” họ nói. Họ dường như không bao giờ quá bận rộn với thể thao, mạng xã hội, hoặc phim ảnh, v.v. Ngày nay, nhiều người bị ám ảnh bởi việc kết nối với công nghệ. Họ phải được “cắm điện” mọi lúc. Tôi gọi họ là “những người nghiện màn hình”. Xu hướng này xảy ra ở mọi lứa tuổi, mặc dù nó rất phổ biến trong văn hóa tuổi trẻ. Nó ám chỉ những người không thể dán mắt vào điện thoại di động hoặc máy tính xách tay đủ lâu để có thể lo lắng về bất cứ điều gì khác, bao gồm cả các vấn đề tâm linh. Chúng ta có thể quá bận tâm đến những thứ của thời đại chúng ta, đến nỗi chúng ta quên mất những thứ của vĩnh cửu.

Có một thực tế là, nếu anh em không tập thể dục, cơ bắp của anh em sẽ bị teo. Đời sống tinh thần của chúng ta cũng vậy. Chúng ta được coi là những sinh vật thuộc linh, sống động với Chúa. Nếu chúng ta không sống với Đức Chúa Trời bằng cách lắng nghe Lời Ngài và chú ý đến những điều thuộc linh, thì sự nhạy cảm của chúng ta đối với Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời sẽ suy yếu và khô héo. Kẻ thù của linh hồn anh em muốn anh em ngủ và nó liên quan đến nhu cầu tâm linh của anh em.

May mắn thay cho tinh thần của chúng ta, Đức Chúa Trời sử dụng những thử thách, khó khăn và gian khổ để đánh thức chúng ta về nhu cầu của chúng ta đối với Đấng Christ và đưa chúng ta đến điểm mà chúng ta sẽ bắt đầu nhìn vào Ngài. Nó sẽ cần gì cho sự thức tỉnh toàn cầu? Có thể những điều sẽ đánh thức mọi người theo nhu cầu của họ là những điều được tiên tri là sẽ xảy ra vào cuối thời đại:

“Dân này sẽ dấy lên nghịch cùng dân khác, nước nó nghịch cùng nước kia; ¹¹ sẽ có sự động đất lớn, có đói kém và dịch lệ trong nhiều nơi, có **những điềm lạ kinh khiếp** và dấu lớn ở trên trời. ¹² Song trước những điều đó thiên hạ sẽ vì có danh ta mà **tra tay bắt bớ các người**, nộp tại các nhà hội, bỏ vào ngục, kéo đến trước mặt các vua và các quan tổng đốc. ¹³ Điều ấy xảy ra cho các người để làm chứng cứ. ²⁶ Người ta nhân trong khi đợi việc hung dữ xảy ra cho thế gian, **thì thất kinh mất vía**, vì các thế lực trên trời sẽ rúng động” (Lu-ca 21:10-13,26).

Đức Chúa Trời sẽ không đứng yên trong khi tội tở của Ngài bị sát hại. Vị vua trong ẩn dụ đáp lại việc các tội tở của Ngài bị giết bằng cách tiêu diệt những kẻ giết người và đốt phá thành phố của họ (Ma-thi-ơ 22: 7). Chúng ta không biết tất cả những con số người đã bị bắt bớ và chết trong những năm đầu của Giáo hội. Kinh thánh đề cập đến việc Ê-tiên và Gia-cơ bị tử vì đạo và cuộc bách hại sau đó (Công vụ 8: 1-3). Lịch sử ghi lại sự tàn phá của Giê-ru-sa-lem bởi người La Mã ba mươi bảy năm sau khi Chúa Kitô bị đóng đinh. Việc ngược đãi các tội tở và gia đình của Đức Chúa Trời đã mang đến sự phán xét đối với giới tinh hoa chính trị và tôn giáo ở Y-sơ-ra-ên. Ngay cả ngày nay, khắp nơi trên thế giới, những người rao giảng Tin Mừng của Đấng Christ đang bị bắt bớ và sát hại.

⁸ “Đoạn, vua phán cùng đầy tớ mình rằng: ‘Tiệc cưới đã dọn xong rồi; song những người được mời không xứng dự tiệc đó. ⁹ Vậy, các người hãy đi khắp các ngã tư, hễ gặp người nào thì mời cả đến dự tiệc.’ ¹⁰ Đầy tớ đi khắp các đường cái, nhóm lại hết thảy những người họ gặp, bắt luận dữ lạnh, đến nỗi trong phòng đầy những người dự tiệc.”

Khi các nhà lãnh đạo quốc gia từ chối cả hai lời mời, Đức Chúa Trời mang dân ngoại vào vương quốc, những người bị coi là người ngoài. Đây là kế hoạch của Đức Chúa Trời ngay từ thuở ban đầu rằng người dân Do Thái sẽ chú ý tỉ mỉ đến việc bảo vệ Lời Đức Chúa Trời và mang thông điệp về tình yêu thương của Đức Chúa Trời cho tất cả mọi người, không chỉ cho một quốc gia. Phúc âm của Đức Chúa Trời được chia sẻ với dân ngoại không có lợi cho những người chống lại sứ điệp của Đấng Christ. Khi Sau-lơ, người trở thành sứ đồ Phao-lô, đang rao giảng cho dân Do Thái bên ngoài khuôn viên đền thờ, họ không sao khi nghe về kinh nghiệm hoán cải của ông và Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài cho ông, nhưng khi Phao-lô nói với họ rằng Chúa đã hướng dẫn ông đi đến với Dân ngoại và mời họ đến bữa tiệc, điều này là không thể chấp nhận được đối với họ. Đó là lúc họ cố giết ông ta vì đã nói một điều như vậy:

Lại khi Ê-tiên là kẻ làm chứng cho Chúa bị đổ máu, tôi ở đó đành lòng và giữ áo xống những kẻ giết người. ²¹ “Chúa bèn phán cùng tôi rằng: **‘Hãy đi, vì ta toan sai người đi đến cùng dân ngoại ở nơi xa.’**” ²² **Chúng chịu nghe người nói đến đó, song đến câu ấy, thì vùng kêu lên rằng: Hãy cất người đường ấy khỏi thế gian! Nó chẳng đáng sống đâu!** (Công Vụ 22:20-22).

Phao-lô được gọi đến một nhiệm vụ khó khăn. Đó không phải là một thông điệp phổ biến đối với những người vào thời của ông. Ông đã được phái đi rao giảng tin mừng của Phúc âm cho dân ngoại. Vào thời điểm đó, có nhiều tranh cãi trong nhà thờ về việc ai được mời! Khi Đức Chúa Trời cũng bắt đầu làm việc giữa các dân ngoại, các sứ đồ phát hiện ra rằng lời kêu gọi dành cho *tất cả mọi người*, không chỉ những người mà họ cho là phù hợp với vương quốc của Đức Chúa Trời. Một lần nữa, thế giới quan của họ bị đảo lộn. Những ai trong chúng ta là dân ngoại thuộc Cơ đốc nhân nên biết ơn vì như Phao-lô đã nói:

“Tôi không muốn anh em chẳng biết sự mầu nhiệm này, e anh em khoe mình khôn ngoan chẳng: ấy là một phần dân Y-sơ-ra-ên đã sa vào sự cứng lòng, cho đến chừng nào số dân ngoại nhập vào được đầy đủ; ²⁶ vậy thì cả dân Y-sơ-ra-ên sẽ được cứu” (Rô-ma 11:25-26).

Phao-lô nói rằng dân Y-sơ-ra-ên đã cứng lòng với lẽ thật trong một thời gian, nhưng điều này sẽ có ích vì sau đó thông điệp về vương quốc được truyền đi cho tất cả mọi người. Phao-lô cũng trông đợi thời gian người dân Y-sơ-ra-ên được phục hồi và chấp nhận Giao ước Mới của Đức Chúa Trời (Giê-rê-mi 31:31). Chúng ta phải sống với Đấng Christ và tràn đầy tình yêu thương đối với nhau đến nỗi chúng ta kích động người khác ghen tị, người Do Thái cũng như người ngoại, có cùng một kiểu sống. Chúng ta đừng bao giờ phạm sai lầm khi nghĩ rằng Đức Chúa Trời đã từ bỏ dân tộc Do Thái. Không, Phao-lô nói với chúng ta rằng sẽ đến lúc họ sẽ nghe và đáp lại ân điển của Đức Chúa Trời. Khi đến thời điểm đó, Phao-lô viết rằng người Do Thái và người ngoại trong Hội Thánh cùng nhau sinh ra một thời kỳ thịnh vượng thiêng liêng:

“Tôi lại hỏi rằng: Có phải dân Y-sơ-ra-ên vấp chân đường ấy hầu cho té xuống chẳng? Chẳng hề như vậy! Nhưng ấy là bởi tội lỗi họ mà sự cứu đã đến cho dân ngoại, hầu để giục lòng tranh đua của họ. ¹² Và, nếu tội lỗi họ đã làm giàu cho thế gian, sự kém sút họ đã làm giàu cho dân ngoại, **thì hướng chi là sự thanh vượng của họ!**” (Rô-ma 11:11-12).

Phao-lô mong chờ một thời gian thức tỉnh giữa những người Do Thái, điều này sẽ báo trước một phước lành cho tất cả mọi người khi dân Y-sơ-ra-ên được phục hồi. Sự khác biệt sẽ ấn tượng đến mức nó chỉ có thể được mô tả là sự khác biệt giữa sự sống và cái chết:

“Vì nếu sự dứt bỏ họ ra đã làm sự hòa thuận cho thiên hạ, thì sự họ trở lại trong ân điển há chẳng phải là sự sống lại từ trong kẻ chết sao?” (Rô-ma 11:15).

Đó sẽ là một ngày! Đó sẽ là sự tuôn tràn lòng thương xót của Đức Chúa Trời, dường như sự sống từ cõi chết đến nhà thờ. Không có chỗ cho niềm kiêu hãnh hay chủ nghĩa tinh hoa trong vương quốc của Đức Chúa Trời. Chúng ta được mời đến Tiệc Cưới vì tình yêu và lòng thương xót vĩ đại của Ngài chứ không phải vì bất cứ thứ gì chúng ta mang lên bàn tiệc. Trong kế hoạch vĩ đại của Ngài, Ngài đã mời tất cả mọi người.

Anh em có thể nghĩ đến những trường hợp trong Kinh thánh khi Chúa Giê-su tìm đến những người mà người khác khinh thường không? Anh em có nghĩ rằng có thể vượt qua một số người ngày nay, dựa trên các giả định của chúng ta? Thảo luận.

Người đàn ông không mặc áo lễ

¹¹“Vua vào xem khách dự tiệc, chợt thấy một người không mặc áo lễ, ¹² thì phán cùng người rằng: ‘Hỡi bạn, sao ngươi vào đây mà không mặc áo lễ?’ Người đó làm thinh. ¹³ “Vua bèn truyền cho đầy tớ rằng: ‘Hãy trói tay chân nó lại, và quăng ra ngoài nơi tối tăm, là nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng.’ ¹⁴ “Bởi vì có nhiều kẻ được gọi, mà ít người được chọn” (Ma-thi-ơ 22:11-14).

Trong câu 11-12, anh em nghĩ áo lễ tượng trưng cho điều gì?

Giờ đây, Chúa Giê-su cho chúng ta biết về việc nhà vua đến giữa lễ cưới và nhìn thấy một người đàn ông không mặc áo lễ. Trong câu chuyện về đám cưới của Sam-sôn ở lãnh thổ Phi-li-tinh, có phong tục cung cấp quần áo bằng vải lanh cho khách dự đám cưới (Các Quan Xét 14: 10-13). Trong trường hợp của Sam-sôn, anh ta cố gắng thoát ra khỏi truyền thống bằng cách đặt ra một câu đố.

Phong tục này được ám chỉ trong câu chuyện ẩn dụ của chúng ta. Vị vua trong ẩn dụ là hình ảnh của Đức Chúa Trời, Đấng cung cấp áo choàng công bình cho tất cả khách dự đám cưới của Ngài. Sẽ không có ai trong tiệc cưới ăn mặc đẹp hơn những người khác — tất cả chúng ta sẽ là một trong Chúa Giê-su Christ và mặc lấy sự công bình của Đức Chúa Trời:

Ta sẽ rất vui vẻ trong ĐỨC GIÊ-HÔ-VA, linh hồn ta mừng rỡ trong Đức Chúa Trời ta; vị Ngài đã mặc áo cứu rỗi cho ta; khoác áo choàng công bình cho ta, như chàng rể mới diện mào hoa trên đầu mình, như cô dâu mới dõng mình bằng châu báu. (Ê-sai 61:10).

Người đàn ông này không mặc quần áo thích hợp cho thấy anh ta đã cố ý từ chối sự cung cấp của nhà vua dành cho anh ta, một sự sỉ nhục lớn hơn những người từ chối đến dự đám cưới. Người đàn ông này quyết định sỉ nhục nhà vua trước sự chứng kiến của tất cả các quan khách của Ngài. Ông là hình ảnh của những người từ chối mặc áo công bình của Đức Chúa Trời mà Đức Chúa Trời đã ban cho (Ê-sai 61:10). Phần này của ẩn dụ ám chỉ đến những người Do Thái đang đứng xung quanh Đấng Christ khi Ngài nói, hành động như những người tin Chúa nhưng cố gắng gài bẫy Ngài bằng lời của Ngài (Ma-thi-ơ 22:15). Đây cũng là hình ảnh của những người nghĩ rằng họ là tín đồ; tuy nhiên, họ chưa bao giờ thực sự nộp mạng sống của mình cho Con của Đức Chúa Trời và được sinh lại bởi Thánh Linh (Giăng 3: 3). Đáng buồn thay, họ sẽ phát hiện ra quá muộn rằng hy vọng của họ được xây dựng trên những bãi cát chuyển động hơn là trên Tảng đá của Đấng Christ (Ma-thi-ơ 7: 24-27).

Nhiều người được mời, nhưng ít người được chọn

Nhiều người được mời trong "cuộc gọi chung" dành cho tất cả những ai sẽ nghe thấy lời mời. Lời kêu gọi là lời kêu gọi ăn năn và tin vào Đấng Christ. Nhiều người sẽ nghe, nhưng ít người sẽ trả lời. Đức Chúa Giê-su phán: ¹³ “Hãy vào cửa hẹp, vì cửa rộng và đường khoáng khoáng dẫn đến sự

hư mắt, kẻ vào đó cũng nhiều. ¹⁴ Song cửa hẹp và đường chật dẫn đến sự sống, kẻ kiếm được thì ít” (Ma-thi-ơ 7: 13-14). Tất cả những người sẽ đáp lại lời kêu gọi là những người mà Đức Chúa Trời đã thấy trước sự ăn năn của họ. Đây là những người được Đức Chúa Trời chọn trước khi sáng thế:

³ Ngợi khen Đức Chúa Trời, Cha Đức Chúa Giêsu Christ chúng ta, Ngài đã xuống phước cho chúng ta trong Đấng Christ đủ mọi thứ phước thiêng liêng ở các nơi trên trời, ⁴ **trước khi sáng thế, Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Christ**, đặt làm nên thánh không chỗ trách được trước mặt Đức Chúa Trời, ⁵ bởi sự thương yêu của **Ngài đã định trước** cho chúng ta được trở nên con nuôi của Ngài bởi Đức Chúa Giêsu Christ, theo ý tốt của Ngài (Ê-phê-sô 1:3-5).

“Bấy giờ, vua sẽ phán cùng những kẻ ở bên hữu rằng: Hỡi các người được Cha ta ban phước, hãy đến mà nhận lấy **nước thiên đàng đã sẵn sẵn cho các người từ khi dựng nên trời đất.**” (Ma-thi-ơ 25:34).

Ruthanna Metzgar đã có một trải nghiệm mà tôi muốn kết thúc nghiên cứu này (Bản quyền Ruthanna Metzgar, được trích trên *Heaven*, của Randy Alcorn). Tôi trích dẫn chính Ruthanna:

"Là một ca sĩ chuyên nghiệp, không có gì lạ khi được yêu cầu hát đám cưới, nhưng hơi bất thường khi hát đám cưới của một triệu phú. Tôi biết đám cưới sẽ hoàn hảo như hình ảnh và rất vui khi được tham gia, nhưng khi lời mời tham dự tiệc chiêu đãi đến, tôi biết đó sẽ là điều đặc biệt. Tiệc chiêu đãi được tổ chức trên hai tầng cao nhất của Tháp Columbia ở Seattle, tòa nhà chọc trời cao nhất hướng Tây Bắc, và nó thậm chí còn đẹp hơn tôi tưởng tượng. Những người phục vụ đã mặc những bộ lễ phục màu đen sang trọng, người cung cấp các món khai vị ngon miệng và đồ uống lạ cho những người kỹ tính về mùi vị. Bầu không khí là một sự duyên dáng và tinh tế. Sau khoảng một giờ vui vẻ, cô dâu và chú rể đã tiến đến một cầu thang bằng kính và đồng đẹp mắt dẫn đến tầng cao nhất. Một dải ruy băng sa tanh treo ở cuối cầu thang, đã được cắt và thông báo rằng tiệc cưới sắp bắt đầu. Cô dâu và chú rể bước lên cầu thang, và dần khách mời đi theo sau. Thật là một sự kiện xa hoa.

Một người đàn ông với cuốn sách được đóng bìa đẹp mắt chào đón chúng tôi khi chúng tôi lên đến đầu cầu thang. "Cho tôi xin tên của bạn được không?" "Tôi là Ruthanna Metzgar, và đây là chồng tôi, Roy Metzgar," tôi trả lời. Người đàn ông tìm kiếm tên "Tôi không tìm thấy nó. Bạn vui lòng đánh vần nó được không?" Tôi đánh vần nó chậm và rõ ràng. Sau khi tìm kiếm trong suốt cuốn sách, người đàn ông nhìn lên và nói, "Tôi xin lỗi, nhưng tên của bạn không có ở đây. Không có tên của bạn trong cuốn sách này, bạn không thể tham dự bữa tiệc này." "Ồ, chắc là có nhầm lẫn gì đó," tôi trả lời. "Tôi là ca sĩ. Tôi đã hát cho đám cưới này!" Người đàn ông bình tĩnh trả lời: "Không quan trọng bạn là ai hoặc bạn đã làm gì, không có tên của bạn trong sổ, bạn không thể tham dự bữa tiệc này." Khi tôi nhìn quanh căn phòng, tôi thoáng nghĩ đến việc chạy đến chỗ chú rể và cố gắng cầu xin trường hợp của mình, nhưng với hàng trăm khách trên cầu thang phía sau chúng tôi và mọi vị trí trên các bàn được phân công theo sự lựa chọn chu đáo của cô dâu và chú rể, Tôi đứng im lặng. Người đàn ông cầm cuốn sách ra hiệu cho một người phục vụ và nói; "Làm ơn cho những người này đến thang máy dịch vụ." Chúng tôi theo chân người phục vụ qua những chiếc bàn được trang trí đẹp mắt đầy tôm, cá hồi hun khói nguyên con, thậm chí cả những

tác phẩm điêu khắc trên băng được chạm khắc duyên dáng. Và liền kề khu vực tiệc là một dàn nhạc, tất cả các thành viên đều mặc những bộ lễ phục màu trắng rực rỡ, chuẩn bị lấp đầy căn phòng bằng âm nhạc rực rỡ.

Chúng tôi được dẫn đến thang máy phục vụ, bước vào, và người phục vụ tự mình bấm "G" đến tầng ga ra. Chồng tôi trầm ngâm không nói một lời, tôi cũng vậy. Khi Roy lái xe ra khỏi nhà để xe ở Tháp Columbia, cả hai chúng tôi đều im lặng. Sau khi lái xe vài dặm trong im lặng, Roy cảm thấy tốt hơn và nhẹ nhàng đặt tay lên tay tôi. "Cực cung, chuyện gì đã xảy ra?" Và sau đó tôi nhớ lại: "Khi lời mời được gửi đến quây lễ tân, tôi rất bận, và tôi không bao giờ bận tâm phản hồi lại RSVP (Hãy trả lời nếu bạn vui lòng). Hơn nữa, tôi là ca sĩ; chắc chắn tôi có thể đến quây lễ tân mà không cần trả lại RSVP!"

Khi chúng tôi lái xe, tôi bắt đầu khóc. Tôi không khóc vì tôi vừa bỏ lỡ bữa tiệc xa hoa nhất của cuộc đời mình, nhưng tôi khóc vì đột nhiên tôi biết một ngày nào đó mọi người sẽ như thế nào khi họ đứng trước ngưỡng cửa thiên đường: Những người quá bận rộn để đáp ứng Lời mời của Đấng Christ đến bữa tiệc trên trời của Ngài. Những người cho rằng những việc tốt mà họ đã làm, thậm chí là tham dự nhà thờ hay hát trong dàn hợp xướng, cũng đủ để được vào thiên đàng. Những người sẽ tìm kiếm tên của họ trong Sách Sự Sống của Chiên Con nhưng không tìm thấy nó ở đó. Những người không có thời gian để đáp lại lời mời đầy ân cần của Đấng Christ để tội lỗi của họ được tha thứ và chấp nhận Ngài vào lòng. Và sau đó tôi lại khóc vì tôi rất biết ơn vì nhiều năm trước đó tôi đã tiếp nhận Đấng Christ làm Đấng Cứu Thế của mình và có thể tin tưởng rằng tên tôi được viết trong cuốn sách quan trọng nhất: Sách Sự Sống của Chiên Con. Tên của bạn?"

Tôi thấy những kẻ chết, cả lớn và nhỏ, đứng trước tòa, và các sách thì mở ra. Cũng có mở một quyển sách khác nữa, là sách sự sống; những kẻ chết bị xử đoán tùy công việc mình làm, cứ như lời đã biên trong những sách ấy. (Khải Huyền 20:12).

Hãy để tôi nói rõ về lời mời. Tóm lại, lời mời được gửi đến tất cả mọi người. Nếu chúng ta chỉ có thể hiểu được những gì Đức Chúa Trời đã chuẩn bị cho những người yêu mến Ngài, thì không ai trong chúng ta tìm có thể không đến dự Lễ Cưới. William Barclay, một nhà thần học nổi tiếng, đã tuyên bố, "Đời sống Cơ đốc đồng thời là lời mời gọi đặc ân, trách nhiệm và vinh quang. Và đằng sau nó, vẫn còn đó ý nghĩ ám ảnh rằng bi kịch của cuộc đời là để từ chối lời mời của Chúa."

Lời cầu nguyện: Lạy Cha, con đến với Cha ngay bây giờ không còn lý do gì nữa. Cảm ơn Cha vì Cha yêu con và đã cung cấp sự công bình của Đấng Christ như là tấm áo của con để che đậy tội lỗi của con. Làm cho con mới trong Con của Cha. Con muốn nhận được cuộc sống mới này mà Cha đang cung cấp cho con. Con hướng về Cha, cầu xin sự tha thứ cho tội lỗi của con. Con cúi đầu trước Cha và nhận tất cả những gì Cha muốn làm trong con. Amen!

Keith Thomas

Email: keiththomas@groupbiblestudy.com

Website: www.groupbiblestudy.com